

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17986/2022
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Љубиша Павловић из ..., против тужених ББ, ВВ, ГГ, све из ..., ДД из ... чији је заједнички пуномоћник адвокат Малина Ђокић из ... и ЈП ЕПС Огранак „Дринско Лимске ХЕ“, Бајина Башта, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 1030/22 од 16.08.2022. године, у седници одржаној 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 1030/22 од 16.08.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Ужицу Гж 1030/22 од 16.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 11/22 од 26.04.2022. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се солидарно обавезу тужени да тужиоцу омогуће поновно прикључење на јавни водовод „Крушчица“ на Тари тако што ће лично или преко трећег лица извршити ископ канала 0.5м од шахта тужиоца на кат. парцели .. КО ... најближим правцем до северне ивице некатегорисаног пута означеног као кат. парцела .. КО ... у дужини од око 7,5м у који канал ће положити пластичну цев пречника $\frac{3}{4}$ цола и исту спојити са водомером у шахти тужиоца са пластичном водоводном цеви пречника једног цола која се налази на северној ивици пута кат. парцеле .. КО ..., а потом ископан канал затрпати и заравнати. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима првог до четвртог реда на име трошкова поступка солидарно исплати укупан износ од 302.850,00 динара и туженом петог реда плати износ од 5.570,00 динара, све са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Ужицу Гж 1030/22 од 16.08.2022. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда и тужба одбачена. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженима солидарно исплати трошкове парничног поступка у укупном износу од 313.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности решења до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженима исплати

трошкове парничног поступка на име судских такси у износу од по 950,00 динара, односно укупно 4.750,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући га због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажним решењем укинута је првостепена пресуда и тужба тужиоца је одбачена. Правилна примена права у споровима са захтевом као конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревидент уз ревизију није указао нити прилажио одлуке по истоветном захтеву којим је у истој или битно сличној чињеничноправној ситуацији одлучено на другачији начин, а које би у смислу члана 404. ЗПП могле представљати разлог за одлучивање о посебној ревизији, због уједначавања судске праксе.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Када другостепени суд, одлучујући о жалби, укине првостепену пресуду и одбаци тужбу, нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП.

Наиме, у таквој ситуацији, каква је и у конкретном случају, другостепени суд укида првостепену пресуду и одбацује тужбу решењем као врстом одлуке. Већ само та, формалноправна чињеница је довољна да се у тим случајевима елиминише примена поменуте законске одредбе и да се о ревизији одлучује применом члана 420. ЗПП. Осим тога, члан 403. став 2. тачка 3. ЗПП садржи и део који захтева да другостепени суд усвоји жалбу, укине првостепену пресуду али и одлучи о захтевима странака, дакле мериторно оконча спор. Тек тада се стичу услови да се о изјављеној ревизији одлучује применом члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП. Одлука другостепеног суда у конкретном случају, не може да се сматра преиначењем првостепене пресуде, а што би омогућило дозвољеност ревизије по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Поред тога, сагласно одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, у конкретном случају ревизија није дозвољена будући да је одредбом члана

468. став 4. ЗПП, прописано је да „као спорови мале вредности сматрају се спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2)“.

Предмет тужбеног захтева је чинидба, тужба је поднета 05.12.2017. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора, очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, те је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**